



MÁS DE UN MILLÓN DE FIRMAS se están recogiendo, por los países de la Unión Europea, con el objetivo de presentar una "Iniciativa Ciudadana Europea" a favor del embrión humano. Una iniciativa que reclama la defensa de la dignidad, el derecho a la vida y la integridad de todo ser humano desde su concepción.

La Iniciativa ha sido promovida por un Comité de Ciudadanos.

El Tribunal de la Unión Europea, en la sentencia del caso "Greenpeace contra Brüstle", reconoció en el embrión el principio del desarrollo del ser humano. La

sentencia, de finales de 2011, dispuso la protección del embrión y que no se podían patentar algunas investigaciones.

La "Iniciativa Ciudadana Europea" es un instrumento de "democracia participativa" por el que se puede proponer legislación en materias en las que la Unión Europea tiene competencia

para legislar.

Con estas firmas se pide el establecimiento de los instrumentos de control, cuando se usa dinero público, para la pro-

tección del embrión en los campos de la salud pública, la educación, la propiedad intelectual, la financiación de la investigación y la cooperación al desarrollo.

Esto se puede hacer, concretamente, mediante el principio presupuestario de coherencia en la UE. Así, "ningún proyecto de presupuesto podrá ser aprobado para la financiación de actividades que destruyan embriones humanos o que presupongan tal destrucción". También se pide la modificación de los "principios éticos" que rigen para el Programa de Investigación e Innovación de la UE (2014-2020). Finalmente, se quiere modificar los objetivos del Instrumento de Financiación de la

Cooperación al Desarrollo, de forma que la ayuda comunitaria se otorgue previo respeto a la vida del embrión. La Iniciativa ha sido promovida por un Comité de Ciudadanos compuesto por personalidades y organizaciones de Francia, Italia, Alemania, España, Reino Unido, Hungría y Polonia. En España promueven la Iniciativa: la Federación Española de Asociaciones Pro-vida, la Fundación Valores y Sociedad, cristians, Cívica, la Fundación RedMadre, Derecho a Vivir, CideVida, etc. Se puede colaborar ahora: firmando en www.uno-denosotros.eu, recogiendo firmas o con un donativo en 00494699642116034639. Toda una oportunidad para hacer el bien.

Pep MUR



EXCEPCIONALITAT URBANA

A l'últim Ple, l'Ajuntament de Granollers es va aprovar definitivament el Pla de Millora Urbana (PMU) referent a la parcel·la delimitada pel passeig de la Conca del Besòs, el carrer Arenys i el carrer Manuel de Falla, situada al Polígon Jordi Camp. Un pla que permetrà que a una pastilla de sol industrial (on abans hi era l'antiga NURFAM) s'instal·li un gran equipament comercial amb 10.000m2 de superfície de venda.

A priori, això pot semblar un fet positiu, més encara en plena crisi econòmica. Per aquest motiu potser va sorprendre el vot contrari d'Acció Granollers (ERC, RCAT, Gi i JERC). El nostre grup, evidentment, no està pas en contra de la creació d'ocupació, però no entenem per què no es poden instal·lar aquests grans

equipaments comercials dins la trama urbana consolidada, tal i com estableix el Pla d'Ordenació d'Equipaments Comercials (POEC), i amb les mateixes condicions que apliquem a la resta de comerciants de la ciutat.

Estem davant d'un PMU basat en excepcions. De fet, en comptes de Pla de Millora Urbana, podríem parlar d'un Pla d'Excepcionalitat Urbana, ja que per tirar-ho endavant l'equip de govern, en primer lloc, s'acull a una excepció d'una normativa urbanística local, donat que el POUM indica que a la zona del polígon Congost és prioritari fer-hi aterrar indústries d'alt valor afegit lligades a l'economia del coneixement i a les TIC. I en segon lloc, l'equip de govern va demanar una excepció a la normativa comercial de Catalunya que afecta a aquesta única pastilla urbanística, d'un únic propietari, ja que el POEC estableix que els grans equipaments comercials han d'estar dins la Trama Urbana Conso-

lidada (TUC), i per tant no poden instal·lar-se als polígons industrials. Però la Llei 5/2012 va afegir aquesta excepció, sense cap motiu que ho justifiqui.

Creiem que no és bo governar en base a l'excepcionalitat, en lloc de fer-ho segons les prioritats marcades per les normatives aprovades pel Ple de l'Ajuntament. Amb aquesta manera de fer, creant excepcions i vestits a mida segons els interessos d'un únic particular, considerem que els socialistes estan creant certa inseguretat jurídica. I ho podríem haver evitat. Per exemple, al Lledoner, que sí forma part de la TUC, tenim més de 19.000m2 de sostre comercial on podrien haver-hi anat aquests grans espais comercials.

I hem de ser molt conscients que amb aquesta manera de fer estem perdent oportunitats, perquè en aquest espai ja no si podran instal·lar empreses d'alt valor afegit, amb tot el que això comporta.

D'altra banda, l'èxit del model comercial de la nostra ciutat passa per la seva especialització i la força del comerç urbà a peu de carrer. Creiem que si cal millorar la competitivitat en aquest sector, el camí ha de ser a través de normatives que donin les mateixes oportunitats a tots els comerciants i que facilitin la cooperació públic-privada per fer desenvolupaments comercials encara més moderns i lligats al segle XXI. El model de les grans superfícies comercials en polígons industrials és caduc; als EUA, emblema d'aquest model comercial, l'11% dels que es van construir resten hores d'ara tancats i abandonats. Ens imaginem aquest futur per a la nostra ciutat? No gràcies; nosaltres apostem i apostarem sempre per un model de comerç sostenible, mediterrani, integrat a la ciutat i útil per a la seva gent.

Pep Mur
Portaveu d'Acció Granollers
(ERC, RCat, Gi i JERC)

L'ÈXIT DEL MODEL COMERCIAL DE LA NOSTRA CIUTAT PASSA PER LA SEVA ESPECIALITZACIÓ I LA FORÇA DEL COMERÇ URBÀ A PEU DE CARRER.

Raimon SOLÀ



JUNTS ÉS MILLOR

Visc a Sant Pere de Vilamajor des de fa deu anys. Encara que ha canviat, segueix sent un poble encisador per viure. Hi accedeixo com quasi tothom, per la part sud, és a dir, venint per la variant i sortint a Llinars del Vallès direcció Sant Antoni.

Des de fa molts anys, abans que existís el bus interurbà, molts joves i/o immigrants, es posen a la benzina de Llinars per anar a Sant Antoni fent autoestop.

Quan tenia divuit anys i m'estava traient les pràctiques del carnet de conduir, vaig veure'm en la necessitat de fer autoestop entre Figueres i Llançà, on estuijàvem des de ben petits.

Ara, cada vegada que veig algú fent dit, em poso en la seva pell i comprenc el favor que representa per a ell que pari i el porti. És cert que algun dia, ocupat amb els meus pensaments i preocupacions, o perquè vaig amb presses perquè arribo tard, no paro i segueixo accelerant. Després, me'n adono, me'n penedeixo i em dic: "Raimon, no et costava res pujar-lo, podies ser tu. Un altre dia estigues més atent." I segueixo endavant.

Ara ja fa uns mesos, un migdia, vaig parar un noi jove. Només pujar al cotxe em va regalar un somriure sincer, d'orella a orella, que ja em va fer sentir bé i content. El trajecte és curt, dura menys de cinc minuts. Però vam parlar de com se sentia i d'on era, i em va explicar la seva vivència: va arribar del Senegal després de mesos de travessar Àfrica, per agafar una pastera al Marroc. Ell tenia disset anys i anava amb el seu germà gran de vint. Van tenir problemes en la travessa de l'estret i el seu germà se li va morir deshidratat als seus braços. Van sobreviure la

meitat dels que van sortir.

Ell va anar a parar, no sense altres dificultats i problemes, a Sant Antoni de Vilamajor, amb un senyor que el va acollir i li va donar feina.

Quan ens vam acomiadar, va sortir el tema del futbol i del Barça, i se li va tornar a il·luminar la mirada: sense pensar-ho, li vaig prometre que un dia el portaria al camp del Barça, el seu gran somni des que era ben petit (allà el Barça i el Messi són els ídols de tot el jovent).

Quatre mesos més tard, aprofitant que uns familiars em deixaven els carnets, el vaig anar a veure i li vaig dir: "Prepara't que demà veuràs al Messi en directe i gaudiràs d'una experiència increïble".

Fins i tot em fa fer emocionar a mi quan el Messi marcava el cinquè gol de la nit i ens abraçàvem. Ell plorava d'emoció. Des d'aquell dia, en Bailo i jo som "amics per sempre".

Podem seguir vivint tancats en el nostre món (pensaments, preocupacions, necessitats...) o bé podem començar a obrir-nos i començar a compartir. Crec que totes les persones som sensibles als sentiments. Crec que el dia a dia ens fa oblidar sovint què és realment essencial. I que d'aquesta crisi total on estem ficats, només ens ensortirem junts, en red, col·laborant i compartint, amb valors i actitud, posant-li el cor en tot allò que fem, per petit que sigui.

Raimon Solà
Autor del C.D. de Millora personal "Pensant amb el cor".
info@raimonsola.org